

OCEANSISTERS

av Marit Sahlström

Skriven på uppdrag av

Solen låg som en strimma över ditt hår
ljus och varm
Ni hade inga myggfönster
flugorna satte sig på våra ben
så fort vi rörde oss så flög de igen
omöjliga att smälla
Din mamma hade sagt åt oss
att vi måste gå ut i solen
göra något
röra på oss
men vi satt kvar med mobilerna
i den svettiga sängen
lutade oss mot väggen
och varandra
Det var då vi såg det första klippet
en skimrande fena
och snärten som gav henne fart under ytan
vi gick in på kontot
hittade nya
och vi kunde inte sluta titta
Det fanns grupper och föreningar
till och med i Sverige
#mermaidsforever

Dagen efter satte vi gummiband runt fotlederna när vi badade
och övade på att simma hela vägen ut till stenen under ytan
Då tänkte jag att vi var en kropp som satt ihop
jag hakade in i dig och du i mig
Allt var som en enda mjuk röra av oss
och att det skulle fortsätta vara så

När det blev kallare började vi träna liggande på golvet i gillestugan
tog tid med telefonerna
Fiskar på torra land
skrattade pappa
Det var svårt att inte fuska
du klarade alltid mer än jag

På kvällarna bad jag mamma ta tid i badkaret
vattnet fick inte vara för varmt
sedan
lät jag kroppen flyta
benen bakom
tittade på den svarta proppen där under
försökte räkna kulorna på metallbandet
för att inte tänka på bröstet som börjat bråka
om mer luft
och jag visste att jag måste passera den första puckeln

Mammas förvånade ögon
när jag kom upp
0.53
Jag messade dig
Du svarade med tre hjärtan

Paketet kom till ICA med Postnord
som pappa hatar mer än något annat
Innan jag var född var det han som åkte mellan brevlådorna
i byarna
bilen hade ratten på fel sida
och han kunde namnen på alla
visste vilka hundar som inte var i sina hundgårdar
Nu är det bara skit med alltihop suckade han
och mamma sa ödsla inte energi på det där nu

Du filmade mina händer då jag skar upp tejpén på kartongen
när jag långsamt lyfte bort bubbelplasten
jag hörde din förväntansfulla andning
blandas med min
och där låg de
rödglänsande
grönskimrande
min hand över tyget
den vita monofinen
ingen fattade
utom du
Och vi kunde inte sluta fnissa vid kvällsfikat
sconessmulorna trillade ut ur mungiporna
ner i våra knän
spred sig över golvet
som snö

Väskorna var tunga på bussen dit
och mitt hjärta slog så hårt mot bröstbenet att det gjorde ont
Simhallens gröna skåp
det kalla vattnet över kroppen i duschen
hårtrasslet över avloppsbrunnen
och lukten av den varma bastun där det satt några äldre tanter
jag kunde höra deras röster svagt där inifrån
Du hade på dig bikinin och stod redan med dräkten i handen
väntande
Jag böjde mig fram och lyfte min rubinröda
vi tog stegen uppför den klorkuktande trappan
till det starka ljuset och kakelkonsten på väggen
ljuden av plaskande simtag
och barnröster
Det var som att vi gick i slowmotion
att idag skulle vi visa vilka vi var
och det kunde brista
Vi satte oss på kanten till bassängens grunda del
våra fenor låg över de knottriga låren
vi såg inte upp, vi såg på varandra
Trädde i benen som vi övat på hemma så många gånger
fötterna i fotfickorna
tyget korrade sig i midjan

Du lät dig falla ner
fenan blev mörkare i vattnet
vackrare
jag satt kvar på kanten och frös
Kom nu då sa du
och jag plumsade i
Det ovana vid att ha låsta ben först
men sedan
när jag fick in rörelsen
lättheten
Vi sjönk mot botten
därnere tryckte det mot hörselgångarna
och hudflagor flöt långsamt fram genom det genomskinliga
jag koncentrerade mig på att inte tänka på
var de kom ifrån eller
hur ett gubbanus såg ut

Och barnen lekte ovanför oss
på sina gula flytmadrasser
Stillheten därunder
vår värld
ingen annans
Du smällde till med fenan och fick fart under ytan

en grön låga efter dig

På kvällen när fötterna krampade

och ryggen gjorde ont

såg vi på klippen

om och om igen

När de simmade bland korallerna i det turkosblå vattnet

volterna

ängelsnurren ner mot botten

vi iakttog och övade

Jaså nu är sjöjungfrurna här igen
log Hamid i kassan
och jag kände pulsen stiga trots att jag egentligen inte brydde mig
om honom eller någon annan här
men ändå
svettiga handflator och blicken ner
Ta det lugnt nu så att ni inte förtrollar någon bara
blinkade han
när vi drog kortet i läsaren

Utanför låg det dova vintermörkret
härinne var det ljus och varmt
Varje gång höll vi tummarna för att slippa crawlarna
deras breda mansarmar skapade svallvågor över hela bassängen
som om de ägde den
Betedde sig likadant på fiket
när vi åt varma baconchips
Snackade högt i sina AirPods
gick runt
som att det var deras vardagsrum

Min första längd och luften tog slut nästan på en gång
pressade hårt på lungorna
Jag höll mig i kanten fenan på botten
Kör igen sa du
Jag andades tre djupa innan jag gick ner
då släppte det och
känslan därunder ytan
tyngdlösheten
att inget gjorde ont på riktigt längre

Titta en sjöjungfru sa mammorna
och pekade
barnen i orangea puffar
de gamla med sitt långsamma bröstsim
och vi nickade men sa inget
ville inte förstöra illusionen
med våra mänskliga röster

Efteråt på bussen hem
tryckte det i huvudet av kylan
kloret sved i ögonen
men vi satt med våra stora sportbagar
i knäna
och i bröstet vingar som slog ut stora vita
och ingen skulle kunna ta detta ifrån oss
Oceansisters

Men det var innan
du inte fick gå ut
och jag slutade ta bussen till badhuset

Det gäller att ha fart
hålla mig i ständig rörelse
som att jag är på väg någonstans
så det inte blir för uppenbart
att jag är ensam
jag går från basketplanen
till gränsen
till baksidan
om det är tomt stannar jag där en stund
Man får inte ha mobilen på rasten
tre veckor utan dig nu
din mammas oroliga ansikte i fönstret
Ni får vänta lite med att ses tjejer
inte ens utomhus
Inget är som det ska
och gruset trycker mot den tunna sulan under skon
som har ett hål där regnvattnet tar sig in och
blir till en smutsig fläck på min strumpa

Vi ska hålla avstånd i matsalskön säger de
och tvätta händerna hela tiden
trots att de flesta leker och brottas på rasterna
Och fritidspersonalen ger upp till slut och kramar oss ändå för vi behöver det
fast de är i riskgrupp
rufsar de i vårt hår
och lär oss göra flätor och knyta vänskapsband

På svenskan ska vi skriva om corona
hur det känns
jag vill inte skriva
om det
jag är redan trött på alla ord
men jag pressar ändå ur mig
några rader
Kanske blir det bättre för klimatet nu
skriver jag
fast jag egentligen tror att efter det här
kommer det svartaste ta över
det är så hårt nu
tonen
i mig och andra
Sigge frågade hur fan så många kunde bli sjuka
på äldreboendet där mamma jobbar
om de inte fattar vad tvätta händerna betyder
jag vet att hans farmor dött
och jag skäms
som att det är jag som gått in där och hostat på hans farmor

eller att min mamma gjort något fel
Jag vet inte vad jag ska svara så jag rycker på axlarna
och går därifrån
utan dig
hela tiden
utan dig
Och även om alla skiter i Sigge för han dampar sig hela tiden
kan jag inte låta bli att oroa mig för att fler tänker så
Hemma duschar jag huden röd
och när mamma vill kramas vänder jag mig bort
och jag ser att hon hör den vassa tonen i min röst
som inte är min men som glidit in på något sätt
när jag frågar
Hur kan så många dö?
Vi gör så gott vi kan och vi är underbemannade
det betyder att den person som tar hand om en som är sjuk också måste ta hand som en som är frisk
på natten finns det bara två personal
på alla våningsplan
Och jag väjer ner med blicken och går till mitt rum
orkar inte ens snappa dig
sjunker ner i sängen med kläderna på och tänker att jag inte går upp
förrän det här är över

Jag står i skogsbrynet utanför ditt hus
tänkte ringa så att du kunde
komma fram till fönstret och göra någon crazy min mot mig
och vi skulle skratta
Men plötsligt känns det som att jag
stalkar dig
så
istället står jag bara här
och ser på fönstrens varma gula fyrkanter
Jag vet precis hur det luktar därinne
hur kardemummaskorporna smakar på kvällen
och alla vackra burkar med te
där vi får välja vad vi vill
jag väljer alltid som du
rabarbergrädd
Vi dricker flera koppar var med honung och mjölk
din tungspets över framtänderna

När jag var yngre brukade pappa hämta mig
så jag inte behövde gå hem ensam
Han stannade ofta kvar
där i köket med en kopp te doften av rökelse
och din lillasyster brukade krypa upp i hans famn
och din mamma skrattade och pratade trots att det låg kläder överallt
och att kaklet hade fullt med matfläckar
Det var som att din mamma inte alls hade samma ögon som min mamma
som rörde sig runt med den gula wettextrasan
som vek tvätt framför tvn
och inte ville fredagsmysa förrän diskmaskinen var igång och allt var i ordning
Ibland sa pappa att om man var tvungen att vänta tills allt var färdigt då kanske man aldrig får vila
och mamma blängde på honom
fräste
att det var den lates lyx att prata så
Pappa försökte krama om mammas rygg när hon vände sig om
och jag önskade att vi inte såg allt
och pappa sa mammas namn med den där snälla rösten
men hon försvann in på toaletten
jag och brorsan fortsatte kolla på tv
Sedan kom mamma ut
och pappa tog fram chipsen och dippen
jag gjorde läsk i kolsyreapparaten
mamma lutade sig mot pappas axel
hans hand i hennes hår

Ibland tänker jag på pappas skratt där på pinnstolen i din mammas kök
han såg ut som en annan då
fri och avslappnad

och han tog honung i teet som han aldrig gör hemma
kanske ville han stanna där hos er
och det knyter sig i min mage
men samtidigt är ni
något som pappa och jag delar
en hemlighet
När vi gick hem genom skogen och det gnistrade av frost på träden
så höll pappa min hand genom Lovikkavanten
och det kändes som att skaren höll för oss hur tunn den än var

Nu står jag här utanför
din syster rör sig i köket
och för en sekund känns det som att jag drömt dig
att du är en fantasi jag önskat fram
men sedan tänds det i ditt rum
det blå skenet från telefonen lyser upp ditt ansikte
dina mjuka tjocka kinder
Jag tittar
en stund
på dig
innan det blir för kallt
och mina tår tappar känslan
och jag vänder och går hem
mellan träden

Morfar saktar in bredvid mig
hans vita långa strån i ögonbrynen
när han böjer sig fram över passagerarsätet för att veva ner fönstret
Jag kan inte längre hoppa in där bredvid i passagerarsätet
be honom sätta på stolsvärmen
och låta värmen dra genom tyget och in i min rygg
när han kör ner mellan åkrarna
förbi silon
där han alltid muttrar om att den skymmer hela utsikten
och att Helmersons inte ens använder den
Åka ut och hata kallar mamma det
Varför måste han prompt ha med dig på den där evinnerliga klagosången?
Pappa menar att jag nog lär mig ett och annat
mamma suckar
Och jag är tyst om att vi ibland stannar till vid kiosken
och att jag får välja en egen påse
till och med en stor
Morfar tar alltid
en grillad med stark senap och rostad lök
och ibland pratar jag med morfar
om saker som ingen annan vet
när vi kör mellan husen
med blickarna fram mot grusvägen

Kanske kan vi
ta en tur upp till masten
eller vallen om du vill
när det här är över säger han
och jag nickar
Morfars fingrar trummar på ratten
naglarna är smutsiga av olja och gammal målarfärg som inte går bort
även om jag hjälper till och skrubbar
Har du sett trädäcket de bygger Axelssons? frågar han
och jag nickar
igen
Är det Noahs ark eller en veranda undrar man ju
Jag skrattar till
Hej på en stund då
säger han och vevar upp rutan igen
och Passatens däck mot gruset när den krypkör nerför backen

Mammas streck i ansiktet efter visiret
den bäddade sängen i gillestugan
för att hon ska få sova ut ordentligt enligt pappa
men jag tänker att det är för att inte smitta oss
I början frågade brorsan oroligt om viruset kunde sitta kvar på henne
i håret
i kläderna
Hon skakade på huvudet och sa att
vi inte behövde vara oroliga
men ändå duschade hon länge innan hon tog i oss
Nu har pappa tagit över köket
i kylskåpet står matlådor med korvstroganoff och någon konstig kikärtsgryta
som vi kan värma när han har sena möten

Brorsan rafsar runt i skafferiet där allt står huller om buller nu
inte som innan
mammans ordnade rader
Han letar efter Nutellan
och pappa säger att Nutella inte är någon frukost
och brorsan svär och smäller igen dörren
till köket
och pappa suckar högt
På något sätt är det lite skönt
att det som händer ute i världen
att allt långsamt rasar
också händer hemma hos oss

Pappa har tagit över mitt rum med sina videomöten
hans blick in i datorn med hörlurar över öronen
mamma i soffan framför Netflix
med filten över sig
När jag går förbi
kramar hon mig hårt
nästan så det gör ont
jag låter henne göra det

Jag minns den gången i köket
de bråkade
och mamma höjde handen
som om hon ville slå honom
och pappa stod helt stilla och tyst
när hon sedan började gråta
På kvällen
mammans röst genom väggen
trött som att den är trasig
Vet inte om jag orkar mer sa hon
Två boende har dött
utan någon anhörig bredvid
jag höll den enas hand

och familjen ringde hela tiden men ingen hann svara
för vi var tvungna att göra det vi skulle
försöka få de äldre att andas längre
och pappa svarade något jag inte hörde

Det är lera över gårdsplanen
och regnen äter sig ner i marken

Jag har ont i halsen när jag vaknar
när jag sväljer känns det som att något är i vägen
Mamma sitter vid köksbordet
hennes sträva hand på min panna
ingen feber
men jag får vara hemma
Hon går in på appen och sjukanmåler mig
jag kryper ner och sängen är fortfarande varm
och sömnen är så nära
glider bara tillbaka in
drömmer om vatten

När jag vaknar
är klockan elva och jag är hungrig
Pappas röst från köket
han har mina lurar på sig och pratar med hög röst
Det beror på vilken vinkel vi tar på det nickar han
och ser in i skärmen
Precis och då blir det viktiga att hitta rätt tonalitet
Jag vet inte men tonalitet
låter som något han hittar på
för att få högt betyg
min pappa som slickar av smöret på fingrarna
när han tror att ingen ser
som inte kan göra en uppställning i division
Det är som att hans hemliga liv
utspelar sig rakt framför mina ögon
Jag går in på toaletten
det är kallt på golvet
mina tår krullar sig in under foten
försöker värma sig där
Badrumsskåpet står öppet
en gammal röd tandborste med Star Wars-loggan
som ingen slängt
av någon anledning
Ett minne av en tid när jag och brorsan fick tänderna borstade
på kvällarna
då allt var bestämt och
enkelt
Jag hostar till
och det drar ihop sig i magen
hoppas jag inte smittade morfar

Jag får tillbaka smak och lukt efter några dagar
Pappas är fortfarande borta
han tittar besviket ner i vinglaset
på fredagkvällen
säger att det kanske är nu han ska lägga om kosten

äta nyttigt
mamma skrattar rakt ut för första gången på länge

Det verkar nästan som att brorsan glömt
han verkar inte tänka på det längre
hänger hos Aliim
spelar Fortnite
går på fotbollsträningarna
Det är som att han lever kvar men min värld bara har glidit iväg åt ett annat håll
parallellt
Jag går in i hans rum och kollar när han spelar
bara för att vara i det vanliga trygga
lukten av svettiga strumpor
och gamla chips
Hur länge tror du det kommer vara såhär? frågar jag
Länge säkert svarar han och rycker på axlarna
och jag tänker på morfar
när jag sträcker ut mig över brorsans säng
Han flyger med glidern in över husen
landar

Ett kallt vårregn
glider ner i min nacke
jag huttrar till
De andras röster
på busshållplatsen
jag vägrar se upp från Snapchat
skickar dig
den senaste videon
de gör skruven perfekt i det klara vattnet
Du gör tummen upp på selfien
men dina ögon ser ledsna ut

Vi bestämmer att vi ska facetajma
varje kväll nu
du klockar mig
jag klockar dig
Pappa knackar på badrumsdörren och säger att
jag absolut inte får ha telefonen därinne
Jag har för fan på mig badkläder ropar jag
men de verkar ändå inte fatta
tror att jag gör nudes
med något peddo

Rödskimrande pärlor
som jag köpt i stan
syr jag fast på min bikini
du klistrar vita och ljusgröna snäckor på din
om ett år kanske vi sparat ihop till en Gopro
då kan vi filma varandra
lägga ut
Oceansisters

Din mamma på skolgården
stannar till innan hon går in
för att hämta dina böcker
sätter på sig munskydd och plasthandskar
Det konstiga i att hon ska skydda sig från skolan
där vi leker och andas hela dagarna
skydda sig från oss
från mig
Du berättar
att din mamma tror att det är något som inte stämmer
med medias information om pandemin
Att hon pratar om virus framtagna i labb
om ekonomiska krafter som styr
om lögner
om Lockdowns och Save every life
Du har inte varit i skolan på sju och en halv vecka nu

Min mamma är trött
hon bakar inga bullar längre
men hon ritar på min rygg när jag inte kan sova
med sina sträva fingrar
Hur går det hjärtat? frågar hon
utan Miriam
Okej svarar jag
Det kommer inte alltid att vara så här säger hon
Men tiden känns så trög
och ogenomtränglig
Hon säger att det inte är bra att barn hålls hemma
att skolplikten är satt ur spel
jag tycker inte om när hon säger så
om er
om dig
som att hon menar att din mamma är dålig
när hon gör det hon tror är bäst
Utomlands då säger jag där hölls alla barn hemma
för man trodde det var rätt
för man ville rädda varje liv
Vad hjälpte det muttrar mamma
när folk pressas ekonomiskt
förlorar sina jobb
utsätts barn för våld i hemmen
Jag frågar om det verkligen är sånt man ska säga till sitt barn
och hon tystnar och lägger försiktigt sin kind
mot min

Handspriten har läckt ut över läxpappret och bokstäverna har glidit ihop till en svart massa
och trots att jag gjort läxan så säger jag att jag glömt den
för jag vet inte vad jag annars ska säga
och läraren säger att jag ska ta med den imorgon
Jag nickar men vet inte hur jag ska få tag i ett nytt
och jag orkar inte heller riktigt bry mig
för hur kan det vara så viktigt att jag kan allt om stormaktstiden
om allting går sönder och kanske aldrig blir sig likt?
Och din bänk är fortfarande tom
och sommaren är här nu

Det är tomt på skolgården
inget gnisslande fiolspel eller sommardikter i en gäll mikrofon
Inga föräldrar och springande småsyskon
Rektorn håller ett tal på Zoom
sedan sjunger vi den blomstertid i klassrummet
Pappa hämtar mig och brorsan och vi köper glass på fiket
tre kulor var
Inuti mig känns det som att det är på väg att bli skymning
trots att det ännu är dag
som att mörkret väntar där precis bakom solskenet
som att allt är på väg bort men jag vägrar inse det

Någon ropar nerifrån gården
genom myggfönstret
mitt namn
Jag vill inte gå fram
men snart hör brorsan
så jag lutar mig mot myggfönstrets nät
Oliver står precis nedanför
vid rabatten och ser upp mot mig
Vad gör du? frågar han
med sin tunna moppemusche
som jag och Miriam snackat om
fnissat åt
Inget särskilt säger jag
det enda jag vill är att han ska gå härifrån
så jag får lägga mig i min säng igen och kolla på Tiktok ifred
men jag står kvar
Han petar med sina Vans mot stenarna på kanten av rabatten
till mammas pion
Får jag chans på dig förresten?
Jag står helt stilla
tyst
Alltså du kan tänka på det säger han
Okej säger jag
Några dagar fortsätter han
Okej säger jag igen
Hans svarta hoodie är redan på väg bort
jag backar från fönstret
rädd att han ska komma tillbaka
och kräva mig på svar

Jag kryper ner under täcket tar fram telefonen
din röst
ditt ansikte
Du skrattar först
innan du ser paniken i mina ögon
Jag vill aldrig mer gå ut
gå till skolan
stå vid busshållplatsen där han också står
varför var han tvungen att fråga
Man får svara nej säger du
Jo men han kommer bli ledsen och
du vet vad de andra kommer säga
att jag fick honom att tro
när jag satt i hans knä
även om det bara var några minuter
för att jag inte visste hur jag skulle säga nej
då heller

Skit i dem säger du
säg nej bara
dessutom är det jävligt barnsligt att fråga chans
vem fan gör det nu för tiden?
Det snurrar i huvudet
pressar på
andra pratar förväntansfullt
om det
inte jag
Hur visste han ens vilket fönster som var mitt?
Plötsligt känns mitt rum inte längre som förut
utan främmande och klibbigt
och jag vill spola tillbaka tiden

Sent på kvällen går jag ut med fenan i väskan
sätter mig på kanten av tjärnen för jag vill inte prova utan dig
och vattnet är ljummet och mina fötter rör mossan på sjöväggen
Det är snart juli och jag kan inte tänka mig en juli utan dig
Du suckar när du berättar
att din mamma säger att moder jord försöker ruska av sig de som skadar henne
men jag tycker om det
för på något sätt är det som att hon pratar om hur det är på riktigt
medan alla andra bara fortsätter
som om inget har hänt fast allt är annorlunda
och säger att snart är det som vanligt igen
vi kan hälsa på slakten
och resa på höstlovet
som om inga isar smälter

Ovanför mig glider skymningen in och färgar vattnet rosa
Barkflagor från tallarna bildar båtar över ytan
En trollslända flyger förbi
den är mörkgrön som sammet
Om jag varit yngre hade jag fångat den och satt upp den med nålar
visat den för morfar
men jag gör inte sådant längre

Ingen är orolig för mig när jag kommer hem
Mamma och pappa dricker vin med grannarna
i trädgården
pratar högt
Brorsan kollar Youtube
och jag sjunker ner på sängen och blundar

Ditt meddelande på Snapchat
jag läser det
igen och igen och igen
Varm sommarluft när jag öppnar ytterdörren
måste spänna tårna för att inte tappa tofflorna när jag springer
till storstenen
Din runda kropp
Mamma säger att det är farligt att se rakt in i solen
så jag kisar mot dig

Först vet jag inte vad jag ska säga och
vi kramas inte
men du har din bag över axeln och jag har min
Du går före mig
viker undan grenarna så att de inte ska
slå till mig i ansiktet
försiktigt
tar jag emot dem
Dina vita Fila
om jag blundar skulle jag falla
men jag tittar
på din rygg

Det brunröda vattnet
kläderna i en hög bland rötter och stenar
Dina gropiga lår
bredvid mina
när vi lirkar på våra fenor
Jag är några sekunder efter
klyver ytan
som en pil genom det svala
mina armar vid höften innan nästa simtag
Din kropp grönskimrande och glänsande bredvid min
håret som mörkt sjögräs
när du gör en skruv
och vi blir smaragder och rubiner ihop

Under oss skogen av rötter dov och stilla
stormfäll
med kronorna fästa mot botten och rötterna mot ljuset
smala bruna fingrar pekande mot oss
Du säger att det ändå vore en död att minnas om man trasslade in sig där och drunknade

Filten över gräset
min mun smakar Piggelin
och det surrar av humlor
Du ligger bredvid mig
molnen glider undan
hela tiden
Fräknarna över dina kinder
när du delar ut korten
Plötsligt blir jag rädd att jag är för nära
att jag måste backa
bort en bit från dig
att du ska försvinna
fast du är
just precis här
på filten
Kanske luktar jag svett
du luktar
sol och harsyra
Din systers springande fötter över gräset

Kom ihåg vad jag säger till dig
din mammas allvarliga ögon
där hon sitter på trädgårdsstolen framför mig
alla kommer säga att du ska ta vaccinet
men du vet vad som hände med Miriams kusin
och jag nickar

På kvällen hemma i min säng kan jag inte sova
rädd för det din mamma sa
om ett vaccin som gör barn till Törnrosor
att vi aldrig skulle vakna igen
sova oss genom livet
Jag tänker på mamma som tar influensavaccin varje höst

I den stora sängen
täckena mellan dem vridna
min kropp mellan deras
mammans arm över min midja när gråten kommer

Jag vaknar av att det kliar
högt upp på ryggen
som loppbett
från fåglarna
när snön smälter
snöloppor fågelloppor
Jag når betten precis med fingertopparna men inte tillräckligt för att riva
pressar ryggen mot lakanet för att lugna klådan
likt hästarna drar sin stora kroppar mot boxväggen
Mamma vid sängkanten
madrassen sjunker ner
Godmorgon sjuovaren
hennes naglar runt betten
aldrig på
för då kan det bli infekterat
säger hon
Jag ligger helt stilla
Varför var du ledsen inatt?
frågar hon
och jag säger att det bara var en mardröm
Vill du berätta?
jag skakar på huvudet
Hon nickar
och säger att frukosten står framme

Morfar har köpt med sig glassbåtar
till mig och brorsan
vi sitter ute
Morfar sitter i hammocken
med kaffekoppen i knäet
Mamma säger att de ju bestämt
att han inte ska gå in på ICA
Det var nästan ingen där och dessutom
är jag är frisk som en nötkärna
blinkar han åt oss
och mamma muttrar argt att
han är så jädra envis
och hon tar upp stickningen ur tygpåsen
det gråblå garnet
stickornas snabba klickande ljud
Morfar frågar hur vi har det
och när kaffet är slut
visar jag honom min del av trädgårdslandet
Han säger
att finare tagetes har han då aldrig sett
Det doftar nyklippt gräs
från baksidan där pappa går med gräsklipparen

Första gången jag märkte
att jag kunde stanna längre
därnere
var det något som lättade
som en knapp som lossnar i byxlinningen
Jag kände inte det där trycket mot lungorna längre
utan tittade uppåt mot solen
ovanför ytan
du var någonstans bakom mig
nästan som att jag somnade till
Russinhuden stannar
och blir hårdare
fjälligare

Näckrosstjälkarna
de sista meterna
innan skrapet av stenen under knäna
luft i lungorna igen
Vi lägger oss mot den varma klippan
pressar in värmen från berget
genom huden
dina bröst rinner ut under dig
som vit mjuk deg
Jag reser mig på armarna
för att se mitt våta avtryck i det grå
De ser stora ut säger du
fast mina bröst bara ser ut som två strutformade prickar

På andra sidan hörs fåglarna från slyn
en orkester av ljud
På din rygg
ser jag de två prickarna
De kliar som fan säger du

Mina fingrar över dina mjuka skulderblad
runt öppningarna
små fladdrande gälar
pumpar fram och tillbaka därinne
Känns det konstigt när jag tar här?
Du skakar på huvudet
ditt långa raka hår rör sig över ryggen
Min fingertopp täpper till ena öppningen
Nu?
Lite, som att du håller för en näsborre
Få se på dina
Jag vänder min rygg mot dig
pressar mina små knölar till bröst mot knäna

Vi måste passerat någon gräns säger du
vi är närmare sjujungfrur nu
än barn

Jag känner dina mjuka läppar mot min hud
hur du blåser ljummen luft in i mig
som att något porlar in
pulserar
solen glider fram bakom molnet och bländar mig
En gång till ber jag
och blundar

Tack till de barn och unga som så generöst delat med sig
av sina erfarenheter i intervjuer med mig.